

Kyrkonytt

175-årsjubiléet av prästadömet återställelse firas

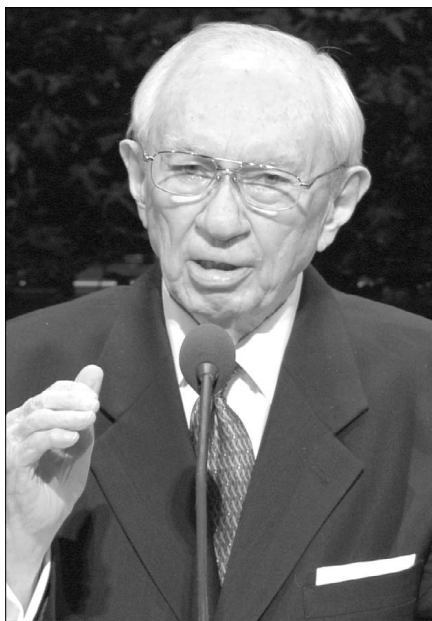
Adam C Olson, kyrkans tidningar

Vid firandet av 175-årsjubiléet av prästadömet återställelse uppmuntrade kyrkans ledare de aronska och melkisedekska prästadömsbärarna att leva värdigt.

"Ni lever i en värld där det finns fruktansvärd ondska", sade president Gordon B Hinckley till de prästadömsbärare som samlats på mer än 5 500 platser med satellitmottagning i omkring 80 länder. "Låt världen göra som den vill ... men du får aldrig glömma bort att du har någonting som världen inte har."

President Hinckley talade om att som pojke lära sig Läran och förbunden 13 utantill. Versen lär att aronska prästadömet innehar nycklarna till betjäning av änglar.

Han citerade också Wilford Woodruff som under sina sista år talade om sin första mission: Jag gick ut som präst och min kamrat som äldste, och vi färdades hundratals mil, och upplevde många manifestationer. Jag vill inpränta i er det faktum att det inte spelar någon roll om en man är präst eller apostel, om han förhärslig sin kallelse. En präst innehar nycklarna till änglabetjäning. Jag har aldrig i livet, vare sig som apostel eller sjuttio, eller som äldste, fått mer beskydd av Herren än när jag innehade prästens ämbete." (Wilford

**President Gordon B Hinckley
uppmuntrade prästadömsbärarna att
leva värdigt.**

Woodruff i *Millennial Star*, 5 oktober 1891, s 629) "Om vi ska åtnjuta beskydd av tjänande änglar måste vi leva värdiga deras umgänge", sade president Hinckley. Han varnade sedan för några av Satans snaror. "Du får inte ... överträda visdomsordet", sade han, inklusive alkohol och droger. "Om du frestas, måste du fly från dem", även om du riskerar att förlora dina vänner måste du avböja. "Du får inte se på pornografi. Pornografi är något ont. Den leder till onda tankar och ont handlande ... Den är avsedd att vara en fälla för dig."

Om tatueringar frågade han: "Hur

kan någon pojke som välsignar sakramentet, eller som delar ut det varje vecka, ens fundera på att låta tatuera sin kropp?" Och om omoraliska handlingar frågade han: "Hur kan du, som bärare av prästadömet, och som kan få änglabetjäning, någonsin överväga att hänge dig åt omoral av något slag?"

President Hinckley sade till prästadömsbärarna att den som dragits in i dessa snaror kunde omvända sig, "men det är så mycket bättre att inte ha något stort att omvända sig från".

Till de melkisedekska prästadömsbärarna sade president Hinckley: "Kan någonting vara större eller mer önskvärt än att bära det heliga prästadömet, efter Guds Sons sätt? Dessa ord är så heliga att vi vanligtvis inte använder dem", sade han, som förklaring på varför prästadömet namnges efter Melkisedek. "Ingen kung, ingen president, inget statsöverhuvud ... har sådan myndighet."

President Hinckley redogjorde för den obrutna rad med män varigenom han fick sin myndighet direkt från Herren Jesus Kristus, och sade att varje prästadömsbärare kunde härleda sin myndighet på ett liknande sätt. "[Prästadömet] ursprung är inte höljt i historiens dunkel", sade han.

President Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum, talade också om betydelsen av återställelsen av prästadömet myndighet. När Johannes döparen och Petrus, Jakob och Johannes

besökte Joseph Smith och Oliver Cowdery, "förband dessa bröder förbundets prästadömslinjes myndighet med den återställda kyrkan", och skapade "en obruten kedja med profeter och apostlar", som "fört denna myndighet vidare från generation till generation", sade han.

"Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är inte en justering eller en rättelse av det som kristendomen formades till efter det stora avfallet. Den är en återställelse av den organisation och myndighet som Kristus etablerade", sade president Packer. Prästadöms återställelse möjliggjorde ett sista dagarnas "rike av präster" (2 Mos 19:5-6) bestående av "vanliga män" som kan administrera "prästerliga förordningar", sade han. "Vi vet att Herren litar på oss, annars skulle han inte ge oss detta

stora arbete och göra oss till 'ett rike av präster'. Denna tillit är mycket värdefull."

Den presiderande biskopen, H David Burton, erinrade sig en före detta sergeant som alltid började sina förhållningsorder med "hör upp" och avslutade med "skärp er"! Han påminde lyssnarna om president Hinckleys uppmaning att "stå rakryggade" och förklarade att i "dagens värld härjar ondskan vilt ... Det har aldrig tidigare varit viktigare för prästadömsbärare att "höra upp", "skärpa sig" och "stå rakryggade".

Biskop Burton uppmanade de unga männen att lära sig kapitel 13 av Läran och förbunden utantill och att hålla sig nära sin biskop. "Denne gudsman ... har fått en unik ställning av vår Fader i himlen för att hjälpa er att stå starka mot Satans påverkan."

En kombinerad kör med aronska prästadömsbärare från Layton, Utah, framförde en nyskriven psalm, "Young Men of Zion". Mötet som hölls i konferenscentret den 15 maj 2004, översattes till 66 språk. ■

Områdespresident- skapen i USA och Kanada har blivit upplösta

De 11 områdespresidentskapen i Förenta staterna och Kanada upplöstes när de årliga förändringarna inom områdespresidentskapens uppgifter trädde i kraft i augusti. Under ledning av de tolv apostlarnas kворum har de sjuttios presidentskap övertagit ansvaret för dessa områden.

Fastän hela presidentskapet har ansvaret att överinse arbetet i de 11 berörda områdena, har respektive medlem i presidentskapet fått följande områden som sin specifika uppgift: Äldste Earl C Tingey, Nordamerika Nordöst och Nordamerika Öst; äldste D Todd Christofferson, Nordamerika Sydöst; äldste David E Sorensen, Nordamerika Väst och Nordamerika Nordväst; äldste Charles Didier, Nordamerika Sydväst; äldste Dieter F Uchtdorf, Centrala Nordamerika; äldste Merrill J Bateman, Utah Salt Lake City, Utah Nord och Utah Syd; och äldste John H Groberg, Idaho.

De medlemmar av de sjuttios

Tusentals fyllde konferenscentret och möteshus i 80 länder för att fira prästadöms återställelse.

kvorum som verkar i Förenta staterna och Kanada hjälper alltefter behov de sjuttios presidentkap att fullgöra sina uppgifter i dessa områden.

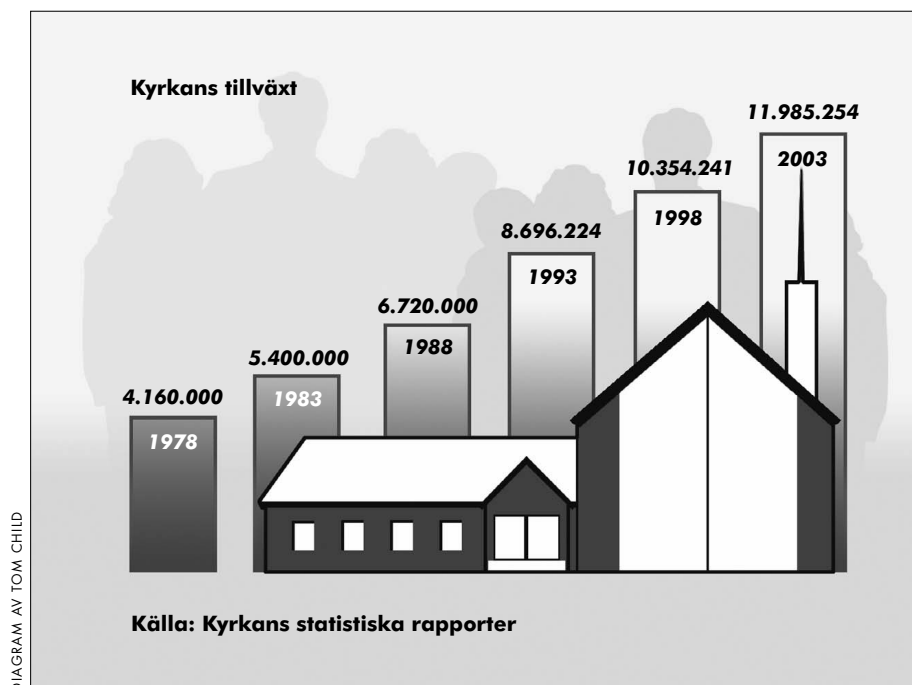
För andra förändringar av områdespresidentskapets uppgifter, se översikten i oktobernumret 2004 av *Liabona*. ■

Kyrkans medlemsantal förväntas överstiga 12 miljoner år 2004

Med utgångspunkt från nuvarande tillväxttakt har kyrkans världsomfattande medlemsantal troligen redan nu överstigit tolv miljoner. Den 31 december 2003 uppgick antalet medlemmar i kyrkan till 11 985 254 över hela världen, vilket är 263 706 fler än föregående år. Kyrkans medlemsantal i världen har nästan tredubblats under de senaste 25 åren. Den 31 december

1978 uppgick medlemsantalet till 4 160 000.

I en rapport från 2004 om 215 kyrkor i USA rankas kyrkan som femte största i Förenta staterna med 5,4 miljoner (utifrån 2002 års data). Kyrkans nationella råds *2004 Yearbook of American and Canadian Churches* rapporterar också att kyrkan har högst tillväxttakt (1,88 procent per år i USA) bland USA:s 15 största kyrkor. ■

Med förväntat tillväxttakt kommer kyrkans medlemsantal att ha överstigit 12 miljoner i början av 2004.

Undervisning i keyboardspel välsignar många med musik

När syster Joan P Fisher från Salt Lake City verkade som heltidsmissionär tillsammans med sin make i Brasilien, tillbringade hon mycket av sin tid med att förbereda enkel musik för nybörjarkörer på församlings- eller grensnivå. Hon delade också ut keyboards till stavar och distrikt över hela Brasilien som en del av en förfrågan från områdespresidentskapet om att hjälpa medlemmarna lära sig spela psalmer. "Musik främjar andlighet", säger syster Fisher. "Och min största glädje har varit att hjälpa medlemmarna att få mer musik av bättre kvalitet."

Musik kan ange tonen till upplytande andliga upplevelser. Den kan välsigna både deras liv som framför den och dem som lyssnar. Förutom sina andra uppdrag är det många äldre missionärspare liksom syster Fisher som använder sina talanger till att välsigna medlemmarnas liv som ett led i kyrkans arbete med att göra kyrkans musik tillgänglig för fler sista dagars heliga runt om i världen. Genom att använda material som kyrkan utvecklat och gett sitt tillstånd till, undervisar dessa missionärer i musik eller keyboardspel i enheter där ackompanjatörer behövs eller där medlemmar behöver

FOTO ÄLDSTE BERT PACK

George Mholos (t h) hängivenhet i att lära sig spela keyboard bidrog till att hans mor Tsoake döptes. Hans bror Kenny (t v) är också keyboardelev.

hjälp med att lära sig psalmerna.

Kyrkans kursmaterial i keyboardspel finns på de flesta distributionscentrer på engelska, spanska, portugisiska, franska och tahitiska. Missionspresidenter och prästadömsledare i området kan också införskaffa materialet genom Church's Music and Cultural Arts Division i ett storskaligt projekt där medlemmar eller missionärer engageras i att undervisa.

I Wales blev äldste LeRoy och syster Rosan Nichols från Kalifornien kallade till Newtowns gren, Newcastle-Under-Lyme stav, England. Eftersom grenen hade begränsade resurser samtyckte syster Nichols till att spela keyboard varje vecka, men hon var medveten om att hon inte skulle stanna kvar i grenen för alltid. När grenens ledare fick höra talas om kyrkans kurs i keyboardspel, samtyckte Samantha Hughes, en 14-åring som studerade musik i skolan, till att ta lektioner av syster Nichols och öva 20 minuter om dagen. Hon kan redan nu spela preludiet på sakramentsmötet.

Hängivna elever som Samantha, som tycker om att spela på kyrkans möten och som är villiga att undervisa andra, kan få hjälp med sina stu-

dier av kyrkan. När så är möjligt kan keyboards för väl förtjänta medlemmar beställas så att de kan fortsätta öva i hemmet och slutligen hjälpa till med att undervisa andra.

Äldste Bert och syster Lorna Pack från Provo, Utah, undervisar för närvarande 52 elever i keyboardspel i sju grenar i Sydafrikamissionen Johannesburg. De påpekar att även om många är entusiastiska i början av keyboardkursen så är det få som fortsätter längre än tre till sex lektioner på grund av den tid och beslutssamhet som krävs. Så när 14-åriga George Mholo påbörjade kursen så tyckte de inte att han skilde sig från de flesta andra.

Till deras förvåning arbetade George hårt. Han var trofast närvarande vid undervisningen och övade fyra timmar i veckan på kyrkans keyboards och upp till två timmar varje dag hemma på sitt "tysta keyboard" – ett pappkeyboard som åtföljer kursen. Det dröjde inte länge förrän George spelade med bågiga händerna, och paret Pack tyckte att han kvalificerat sig för att få låna ett av kyrkans keyboards för övning i hemmet.

George och hans 11-åriga bror Kenny var de enda medlemmarna i

FOTO ÄLDSTE FERRIN L ORTON

Äldste Bert och syster Lorna Pack undervisar Sbhongile Zanele Nophali i keyboardspel, en av deras elever i Sydafrika.

kyrkan i sin familj och hade döpts mindre än två år tidigare. När de kvinnliga missionärerna överlämnade keyboardspelet i Georges hem så träffade de hans mor. Efter att under några veckor tagit emot missionärsdiskussionerna döptes hon. George talade vid hennes dop och spelade ett pianosolo: "Familjer kan vara tillsammans för evigt."

Även om musiklektionerna kanske inte har så dramatisk effekt på alla deras elever, så tror paret Pack att i slutet av deras mission så kommer var och en av de sju grenarna i det område där de tjänar att ha två till sju ackompanjatörer som kan spela psalmer från *Hymns Made Easy* på sakramentsmöten och vid andra tillfällen. ■

Släkthistoriska centrer sprids över världen

Patricia Selman, kyrkans tidningar

I och med att det blivit lättare än någonsin att släktforska på internet, har det blivit ett populärt tids-

fördriv. De som har sökt efter släktnamn direkt på internet för att stilla sin nyfikenhet kan vända sig till kyrkans släkthistoriska centrer när deras intresse fördjupas.

De 4 164 centrerna runt omkring i världen är lokala underavdelningar till det släkthistoriska biblioteket i närheten av Temple Square i Salt Lake City, det största biblioteket i sitt slag. De släkthistoriska centrerna ger tillgång till nästan samtliga mikrofilmer och mikrokort i huvudbiblioteket.

Även om de sista dagars heliga är befallda att forska efter sina förfäder, finns det också andra med andra trosuppfattningar som har gripits av släktforskningsyran. Mer än 60 procent av Förenta staternas befolkning är intresserade av att spåra sina rötter, enligt en undersökning som utfördes år 2000 av Maritz Marketing Research Inc, vilket är en femtonprocentig ökning från 1995.

"Det finns idag många genealogiska föreningar i världen. Jag tror att alla har bildats efter Elias besök ... Sedan dess, och särskilt under senare år, har intresset för släktforskning ökat enormt. Släkthistoriska avdelningen i kyrkan har utökats för att tillgodose detta", sade president Gordon B Hinckley. ("Elias Ande", *Nordstjärnan*, nov 1996, s 19.)

"[Sista dagars heliga] har blivit befallda att utföra [släktforskning]", säger Mike Provard från Släkthistoriska centret. "Dessutom har många andra en djup hunger efter att ta reda på var vi kommer ifrån i denna galna,

hektiska värld som vi lever i ... När människorna lär sig vad deras förfäder gått igenom kan de bättre klara av sina egna liv."

Broder Provard säger att i många av centrerna är majoriteten av släktforskarna inte medlemmar i kyrkan. "I östra USA är 90 till 95 procent av släktforskarna [i vissa centrer] inte medlemmar. De är alla förtjusta över att ha ett center i sitt område."

Ansträngningar görs nu för att öppna släkthistoriska centrer i alla områden i världen. Några av de mest verksamma släkthistoriska centrerna i världen finns i Johannesburg, Sydafrika; Carlingford i Sydney, Australien och i Ashton, England. Centret i Ashton är beläget i närheten av ett tempel, vilket gör att centret får mer verksamhet, säger broder Provard.

Även när det inte finns ett släkthistoriskt center i närheten kan de sista dagars heligas arbete med släktforskning erfaras när de utför släktforskning över hela världen. De som till exempel söker efter skotska förfäder har nytta av de sista dagars heligas arbete, vilka gjorde mikrokortkopior av omkring 40 miljoner dokument som förvarades i New Register House i Skottland. Det var ett 30-årigt projekt som bidrog till den skotska regeringens släktforskningssida på **www.scotlandspeople.gov.uk**.

Information om detta och andra projekt som utförts av medlemmar finns i kyrkans bibliotek, och en stor del av detta finns också i **www.familysearch.com**, kyrkans

släkthistoriska webbsida. Som en följd av decenniernas forskning innehåller webbsidan *FamilySearch* ungefär 957 miljoner namn.

Med frivilliga som hjälper besökare att forska i webbsidan och fri tillgång till **www.ancestry.com**, är släkthistoriska centrer bra platser att påbörja sin forskning.

"Många som sysslar med släktforskning är först inriktade på att samla namn, datum och platser. Men våra förfäder är mycket mer än detta ... Jag är en produkt av alla mina förfäder. Jag vill ta reda på mer om dem", säger broder Provard.

En grupp på Kenaihalvön i Alaska, Totem Tracers genealogiska sällskap, använder det lokala släkthistoriska centret till att hålla sina månatliga möten, under vilka de sammanställer släktnamn och berättelser om sina förfäder. Loretta Mattson, gruppens sekreterare, har bifogat 9795 personer till sin historia, som går 49 generationer tillbaka i tiden. Hon har funnit en hovslagare och kvätkare som en gång ägde en del av Nantucket-ön, och en kvinna som miste fyra söner i en farsot under amerikanska inbördeskriget.

"Det finns miljontals människor världen över som släktforskar. Varför? Varför gör de det? Jag tror det beror på att de har påverkats av andan i detta arbete, det som vi kallar Elias ande. Den vänder barnens hjärta till deras fäder", sade president Hinckley. (*Nordstjärnan*, nov 1996, s 20.) ■

Besluta er för att göra kloka val, råder ungdomsledare

Ett av de viktigaste beslut vi kan fatta är att välja att "aldrig upphöra med ... att göra kloka val", sade Charles W Dahlquist II, Unga mäns generalpresident, under en brasaf-ton för ungdomar i Tabernaklet på Temple Square i maj. Det är svårt att göra ett klokt val varje gång, men "vi får aldrig upphöra" med att försöka fatta goda beslut.

"I himlen hade vi två val", sade han. "Det ena valet stod Satan för, vilket skulle innebära att vi inte skulle ha någon handlingsfrihet, men Kristus valdes ... Handlingsfrihet är en grundläggande del av vår jordiska tillvaro."

Broder Dahlquist sade till ungdomarna att nu är tiden inne att besluta sig för att göra goda val. Han citerade första presidentskapet: "Våra kära unga män och kvinnor ... de beslut ni fattar nu kommer till stor del att bestämma vad som ska hända senare i livet och i evigheten." (*Vägledning för de unga*, s 2.)

Broder Dahlquist uppmanade ungdomarna: "Förvissa er om att ni alltid har med er broschyren *Vägledning för de unga*", som en hjälp i att fatta kloka beslut. Han läste avsnitt från broschyren om musik och kläder. "Ofta börjar vägen mot odödlighet med de kläder vi bär", sade han.

Han lovade ungdomarna att den

Charles W Dahlquist II

Helige Anden kunde hjälpa dem att fatta goda beslut. "Den viktigaste röst vi någonsin kommer att höra är den stilla, milda rösten", sade han. Han lärde att bön och skriftstudier kan ge svar som vägleder oss när vi fattar beslut.

"[Vår himmelske Fader] känner er vid namn", sade broder Dahlquist som avslutning. "Han hör era böner. Även när ni känner er ensamma är ni inte ensamma." ■

Katastrofer påverkar medlemmar runt om i världen

Medlemmar plockar upp spillrorna efter en tyfon som åstadkom förödelse på Yapöarna, en tro-

pisk cyklon orsakar översvämning på Fiji och en våldsam brand förstör ett helt samhälle i närheten av Phnom Pen i Kambodja.

Tyfonen Sudal slår till mot Yapöarna

Den 9 april 2004 blåste i ungefär sex till nio timmar vindar av tyfonstyrka över Yapöarna. Det som återstod för de 8000 invånarna var att plocka upp sina utspridda tillhörigheter och bygga nya hem efter det att tyfonen Sudal förstört en stor del av ön.

Liksom tyfonerna Paka och Pongsona, som slog till mot Guam i december 1997, respektive december 2002, orsakade Sudal omfattande skador på dessa öar i Söderhavet. Men denna gång slog vindarna på 200–240 kilometer i timmen till mot de mindre Yapöarna sydväst om Guam, där hus byggda i betong är en lyx. Medlemmarna är tacksamma över att inga dödsfall rapporterades bland medlemmar eller missionärer fastän de flesta av hemmen bara var täckta med plåt.

Under och strax efter stormen fanns inga kommunikationslinjer öppna, ingen kraftförsörjning fanns och ingen infrastruktur lämnades intakt. Mer än 90 procent av VVS och el utsattes för skador, sjukhuset och skolor utsattes för omfattande skador och nästan samtliga skördar på ön förstördes.

Kyrkans ledare bemötte katastrofen genom att sända nödutrustning

och bistå medlemmarna ur den lokala fasteofferfonden.

Märkligt nog skulle de infödda från Yap, vilka bodde på den angränsande ön Guam, fira Yap-dagen den 10 april – dagen efter den ödeläggande stormen. Dagen för firandet blev en dag för återuppbyggnaden, under vilken invånarna från Guam diskuterade vad de kunde göra för att hjälpa invånarna på Yap.

De heliga röjer upp efter översvämning på Fiji

Missionärer och kyrkans medlemmar i den lilla byn Navua på Fiji, 40 kilometer väster om Suva, röjer upp i gyttjan, slammet och annat bråte som blivit kvar efter det att vattnet dragit sig tillbaka efter översvämningen den 15 april 2004, orsakad av den tropiska cyklonen 22P efter fyra dagar av tungt skyfall.

Samtliga missionärer och medlemmar i kyrkan på Fiji befinner sig i säkerhet. Men 10 fijibor avled i den våldsamma översvämningen och 11 hade rapporterats saknade när detta skrevs.

Tio medlemsfamiljer i Navua fick sina hem kraftigt översvämmade, varav många är byggda över två meter ovanför marken. Invånarna i området förlorade många av sina ägodelar. Många skördar förstördes. Skadorna beräknas uppgå till ungefär 4 miljoner USA-dollar.

”Det var inte många av våra medlemmar i Navua som var beredda på

att något sådant skulle kunna hända. När vattnet började strömma in i deras hem var de tvungna att lämna det i all hast för att komma i säkerhet. När de återvände samma kväll, eller tidigt nästa morgon, fann de sitt husgeråd antingen under vatten eller flytande”, säger Tipo Solomon, president för Suva norra stav, Fiji.

Familjen Volavola från Navua förlorade många ägodelar men blev något lättade när de såg sina hemförrådspåsar flytta på vattnet i sitt översvämmade hem. Det de såg gav dem förnyad uppskattning av den betoning ledarna lagt på att ha ett hemförråd.

Sista dagars heliga kapell i området användes till skydd för dem som inte kunde stanna i sina hem. Kapellet i Nauva härbärgerade upp till 60 människor under den värsta tiden av katastrofen. Bara några få av kyrkans kapell i det översvämmade området drabbades av omfattande skador. Kyrkans välfärdsavdelning delade ut filter och hygienartiklar till offren för katastrofen.

Missionärer hjälper kambodjaner som drabbats av eldsvåda

Trettio missionärer från kyrkan vadade genom svart sot och aska medan de hjälpte invånarna i ett litet samhället i närheten av Phnom Penh, Kambodja, att finna eventuella rester från den brand som ödelade området den 28 mars 2004.

När eldsvådan brunnit ut utgjordes

285 familjers hem bara av aska och få, om några, tillhörigheter. Bland de byggnader som förstördes av branden fanns två byggnader som härbärgerade 132 klädindustriarbetare.

En familj, vars medlemmar undersökte kyrkan, vaknade upp i sitt av eldslågorna omringade hem. De kunde bara ta med sig tre saker när de sprang mot säkerheten – två exemplar av Mormons bok och en bild på Jesus Kristus.

Elden rasade tills den nådde den flod som gränsade till samhället. Räddningsarbetare kom till stranden för att hjälpa dem som undflytt elden. Brandbilar kunde inte hjälpa till eftersom vägen som leder till byn var för smal.

Dagen efter branden bar missionärerna ansiktsmasker för att minimera inandningen av aska och använde skyfflar, räfsor och sina bara händer för att röja området så att familjerna kunde påbörja återuppbyggnaden.

En liten bebyggelse med höga träpålar nerstuckna i marken framträdde efter branden. Från pålarna hängde presenningar och filter som gav tillfälligt skydd åt de hemlösa familjerna.

Kyrkan donerade pengar för inköp av moskitnät, mattor, presenningar, tvål, kokkärl, hygienartiklar och mat. Kyrkan bidrog också med nästan 8 ton ris och kontaktade det kambodjanska Röda korset för att erbjuda hjälp till dem som förlorat sina hem. ■

Fler förslag till samlingsstunden, september 2004

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans med samlingsstunden i det här numret av Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som hör samman med dessa förslag, se "Jag vill" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla stjärnan i det här numret.

Följande aktiviteter kan användas vid enskilda samlingsstunder eller under en samlingsstund då barnen delar upp sig i fyra grupper och roterar mellan stationerna. Sjung sånger eller psalmer om vänlighet medan barnen förflyttar sig från grupp till grupp.

Grupp 1: Ett sätt varpå vi kan visa kärlek och respekt är genom att tala vänligt till medlemmarna i familjen. Ha en hög med smala pinnar (tillräckligt för fyra grupper av barn) och en soptunna eller papperskorg med texten "soptunna". Låt ett barn bryta av en av pinnarna. Förklara att när vi använder "soptunneord" – ord som är olämpliga eller sårande – i våra hem kan våra familjer bli svaga som den enskilda pinnen och lättare att bryta sönder. Vi bör inte använda ord som sårar familjemedlemmarna, utan bör kasta bort dessa ord. Kasta bort den brutna pinnen genom att kasta den i soptunnan. Förklara att

istället för att säga saker som försvagar vår familj, bör vi använda ord som bygger upp och stärker den. Fråga barnen vilka ord som stärker familjen ("Tack så mycket", "Var så god", "Jättebra", "Får jag hjälpa till?" och så vidare), och låt dem skriva orden på pinnarna. Ge en pinne till vart och ett av de barn som gav förslag på ord eller meningar, och samla sedan ihop dem i en bunt. Knyt sedan ihop bunten och låt ett barn försöka bryta av den. På samma sätt som bunten med pinnar är familjer mycket starkare när familjemedlemmarna bygger upp varandra genom att säga vänliga saker till varandra.

Grupp 2: Förbered flera praktikfall (se *Undervisning: Den högsta kallelsen* [1998], s 175–176) som hjälper barnen att se hur de kan visa vänlighet (till exempel: "Du ska leka med en vän och ser att din lillebror gråter. Vad kan du göra?") Låt barnen välja ett praktikfall och lösa det. Låt barnen finna och läsa Johannes 13:34. Visa en bild på en familj. Varje dag har vi många möjligheter att visa kärlek och vänlighet i vår familj.

Berätta om en personlig erfarenhet av hur kärlek och vänlighet välsignat din familj. Låt varje barn skriva eller rita en sak som han eller hon ska göra för att visa kärlek mot sin familj under den kommande veckan.

Grupp 3: Visa en bild på kung Benjamin (Evangeliet i bild 307). Låt barnen sitta på en filt, titta upp på bilden och läsa kung Benjamins bud-

skap till familjer. (Se Mosiah 2:1, 5–7; 4:13–15, 30.) Våra profeter i de sista dagarna har gett oss några särskilda råd om den tid vi är tillsammans som familjer: "Kom ofta tillsammans och tala om dagens problem och glädjämnen. Planera ert arbete och era aktiviteter tillsammans så att var och en får bidra till att skapa en lycklig familj. Vi lovar att om ni gör detta och om familjens medlemmar regelbundet ber tillsammans, sjunger tillsammans och bära sina vittnesbörd för varandra, kommer kärleken och harmonin i hemmet att växa." (*Personal Commitment* [hemaftonsbok, 1979–1980], s V; *Unga kvinnor* 3, s 37.)

Låt barnen spela ett memory-spel genom att använda kopior av bilder som föreställer samvaro i familjen (till exempel Primär 1-6, 1-45, 1-51, 1-53, 2-42, 3-25). Lägg bilderna med sidan neråt på golvet. Låt barnen vända två åt gången för att försöka hitta två som passar ihop. Berätta om en personlig erfarenhet då din familj blev välsignad av att följa profetens råd för familjer.

Group 4: Den här gruppen behöver en skrivtavla eller ett stort papper att rita på. Viska till ett barn ett sätt varpå vi kan visa kärlek och omtanke om en familjemedlem. (Man kan till exempel bädda sin systers säng, låna ut sina leksaker, och så vidare.) Ge barnet 30 sekunder att rita en teckning som föreställer detta, och låt gruppen gissa vad den föreställer. Välj ett annat barn som får rita och upprepa samma sak. ■

Lokala nyheter

Budskap från områdespresidentskapet

175 år med prästadörets kraft

Äldste L Tom Perry

Strax före generalkonferensen kallade president Hinckley in mig på sitt kontor. Han sade att äldste Oaks och äldste Holland hade lärt sig så mycket underbart när de verkade i Filippinerna och Sydamerika att han ville fortsätta med detta tillvägagångssätt. Han sade: "Jag vill att du ska åka till centrala Europa så att vi kan uppehålla en nära kontakt med medlemmarna i kyrkan."

Jag svarade: "President Hinckley, jag är 81 år gammal!" Och sedan tittrade jag på honom tvärs över bordet och insåg att det var fel sak att säga. Så jag tillade snabbt: "Jag är redo att

göra allt det som du tycker att jag är kapabel till."

Sedan dess har jag blivit glad över att få vara i centrala Europa. Här går jag i mina pionjärförfäders fotspår. Så mycket av kyrkans styrka under de första åren kom från Europa. Jag ser fram emot att återuppleva deras trosarv.

Under våren 2004 firade kyrkan ett av våra största trosarv. Den 15 maj 1829 – för 175 år sedan – återställdes prästadömet till jorden, vilket gjorde det möjligt för dem som ordinerats därtill att verka i Guds heliga namn.

Denna återställelse började på våren 1829 när Oliver Cowdery kom till profeten Joseph Smith för att verka som skrivare när Joseph översatte Mormons bok. En dag arbetade de med 3 Nephi och läste om hur den uppståndne Herren undervisade profeten Nephi och andra om dopets betydelse. Herren sade: "Sålunda skolen I döpa, och det skall icke vara någon ordstrid ibland eder ...

Se, I skolen gå ned och stå i vatten, och i mitt namn skolen I döpa dem."¹

Övertygade om att också de behövde döpas, gick Joseph och Oliver till en skog som låg utmed Susquehannafloden för att be. Oliver beskriver vad som hände:

"Helt plötsligt, som från evighetens mitt, talade Återlösaren frid till

oss. Slöjan eller förlåten delade sig och Guds ängel kom ned iklädd härlighet ... Vilken glädje, vilket under, vilken förvåning! Medan världen befann sig i oro och förvirring ... sågo vi med våra egna ögon och hörde med våra egna öron."²

Ängeln presenterade sig som Johannes döparen och berättade för dem att han handlade under ledning av apostlarna Petrus, Jakob och Johannes. Han gav sedan Joseph och Oliver "Arons prästadöme, som innehar nycklarna till betjäning av änglar, till omvändelsens evangelium och dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse".³

Under Johannes' ledning döpte Joseph och Oliver varandra. Sedan profeterade de, fyllda av den Helige Anden, och glädde sig åt att de långa århundradena då evangeliets frälsande förordningar inte kunde utföras hade nått sitt slut.

När vi nu minns denna historiska händelse, må då våra hjärtan fyllas av förnyad styrka så att vi kan verka där Herren vill att vi ska verka, på det sätt som han vill att vi ska verka. ■

SLUTNOTER

¹ Se 3 Nephi 11:22–23.

² Joseph Smiths skrifter 2, fotnot c.

³ L&F 13:1.

Familjen samhällets pelare – FN:s Familjedag 15 maj

”Trygga och väl fungerande familjer är den bästa garanten för frihet och demokrati, för tolerans och respekt för varje individ med dess åsikt, egendom och religion.” Så skriver FN:s generalsekreterare Kofi Annan inför 2004 års tioårsjubileum av den internationella Familjedagen.

Jesu Kristi Kyrka vänder sig i samarbete med ett antal religiöst och politiskt obundna organisationer som alla värnar om familjen, till Sveriges maktbärare, politiker, media, ansvariga inom näringsliv och skola, i stat och kommun, med utmaningen att ta större del av ansvaret för våra barn, ungdomar och deras föräldrar och därmed stärka familjens roll i samhället.

Utmaningen gäller ansvar för moral och etik; ekonomiskt stöd och ökad trygghet för familjen; utbildning och information i föräldraskap och familjekunskap; ökat stöd till alla ensamföräldrar med barn; stöd för varje familj att kunna vara hemma med barnen eller få barnomsorg. Inte minst gäller det beslutsfattarnas ansvar för medias påverkan för att bygga upp och skydda våra familjer.

För att i samband med FN:s Familjedag föra fram budskapet om familjens centrala betydelse bildades redan 2003 en Familjedagskommitte bestående av Jesu Kristi Kyrka av av SDH som också var huvudsponsor, Levande Familjer; Giftna för livet; Hela Människan; Haro med samarbetspartners som Barnens Rätt till För-

**Fr v Äldste Hans Mattsson, stavspremier
Gösta Körlof och äldste John Groberg
på FN:s Familjedag i Kungsträdgården
lördagen den 15 maj 2004.**

äldrarnas Tid; SAMBA (Samarbete för prioritering av barnen, bl a Klassmorfar); Riksförbundet Sveriges 4H; Makalösa föräldrar och Active Parenting.

Resultatet av åtta månaders intensiv planering visade sig torsdagen den 13, fredagen den 14 och lördagen den 15 maj.

Torsdagen den 13 maj gjordes en direktutsändning från universitetet i Falun till universitetet i Örebro, Sundsvall och Umeå. Videoutsändningen, som möjliggjorde tvåvägskommunikation, arrangerades av Mikael Holmgren, infoansvarig i Stockholms stav. Professor Richard D Wilkins, BYU, som var inbjuden till Falun, talade om familjens betydelse, samma tal som han sedan gav till riksdagsledamöterna. De tjugo deltagarna (studenter och två politiker), uttryckte sitt tack för tillfället att delta och hopp om uppföljning under kommande år.

På förmiddagen fredagen den 14 maj i ledamotshuset i Riksdagshuset möttes på initiativ av riksdagsman

Barnen lyssnade spånt på sagor i sagotältet.

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

FOTO: BIRGITTA KARLFDLT

Birgitta Mattsson bistod alla släktforskningsintresserade. Här med Berit Hedman, Karlskoga.

Tuve Skånberg (kd), som också är ordförande i Riksdagens grupp "Forum för familjen", medlemmar i Familjedagskommitten och speciellt inbjudna riksdagsledamöter. Av de åtta närvarande riksdagsledamöterna var två från vänsterpartiet (den ena var Ulla Hoffman, f d partiledare), en från folkpartiet, en från moderaterna och tre från kristdemokraterna. En socialdemokrat deltog en kort stund. Medlemmarna i Familjedagskommitten överlämnade genom Linda Norrbin och Marie Nylén en familjepetition till riksdagsledamöterna för distribution till deras kolleger. Närvarande var även två journalister.

Professor Wilkins hade bjudit in ett par hedersgäster, Abdullah Nasser M Al-Khalifa och Mohammed Alkuwari från regeringen i Qatar, som tog tillfället att inbjuda alla närvarande till den Internationella familjekonferens som äger rum i Qatar i november 2004.

Fem tal hölls mellan kl 10 och 12 om värdet av familjer: professor Wilkins, professor Allan C Carlsson från Howard Institute i Illinois; Janne Martland, norsk professor och riksdagsledamot, Alf B Svensson, författare, psykiatriker och välkänd talare om familjens betydelse; Abd al Haqq

Kielan, muslimsk ledare i Sverige, som talade om olika forskningsresultat och positiva aspekter rörande familjelivet och familjevården. Dessa personers tal uppskattades mycket och avslutades med en tio minuters fråge- och svarsstund.

Äldste John H Groberg med hustru Joan mötte under den följande lunchen, som professor Wilkins stod för, den muslimske ledaren Kielan och Tuve Skånberg. Tuve Skånberg fick ett exemplar av äldste Grobergs bok och DVD-film "Other Side of Heaven" ("På andra sidan himlen").

Mellan två- och tretusen besökare i Kungsträdgården på FN:s Familjedag lördagen den 15 maj kunde samla information om familjens stora betydelse. De organisationer som genom Familjedagskommitten planerat den här dagen hade sina egna tält med sina representanter som för besökarna kunde berätta om hur de speciellt värnar om familjen. Jesu

FOTO: BIRGITTA KARLFDLT

Professor Stefan Einhorn fick ett stort plockepinnspel av Per Nilsson.

Barnen, men också föräldrarna (!) var fascinerade av den roliga clownen.

FOTO: BIRGITTA KARLFDLT

Louis Herrey drog ner applåder med två låtar. Här med Ninni Bautista och hennes band.

Kristi Kyrka under ledning av Ingrid Nilsson hade tryckt upp affischer och broschyrer med familjen som tema. Tvåhundra ballonger med tryck signerade av barn med texten "Jag älskar min familj" gick åt allra först.

Ett hundratal släktforskningsintresserade kunde direkt via dator söka sina förfäder med hjälp av Birgitta Mattsson, som är Informations-tjänstens specialist på genealogi. Den annars kostsamma tjänsten sponsrades av Techshop, ett företag ägt av en medlem.

Dagen startade klockan 12 med uppträdande av Ninni Bautista och hennes band på stora scenen samt ett invigningstal av chefen för Informationstjänsten, Per Nilsson. Lars

Nylén från Levande Familjer var konferencier och presenterade sedan alla som uppträdde fram till 16.15, då Familjedagen avslutades. Alla artister bidrog till budskapet om kärlek och omtanke för familjen under ledning av Tina Olergård.

Två inbjudna talare vände sig till mindre grupper från lilla scenen – Sonia Sherefay från Rädda Barnen och professor Stefan Einhorn med många goda tankar om etik och familjevärderingar. En professionell clown underhöll barnen, som också kunde lyssna till sagor i ett sagotält (under ledning av Daniel Österlund). För barnen fanns också en brandbil att undersöka och ett "hoppfort" samt mycket annat. 4H-gården hade

tagit med vilda djur och erbjöd en ridtur på både små och stora hästar.

Vi är välkomna tillbaka till Kungsträdgården för att fira Familjedagen också 2005.

Även Umeå firade FN:s Familjedag tillsammans med Haro, IOGT-NTO och kristdemokraterna med en utställning, familjelekar, djur, ballonger och godis. De hade likaledes riksdagsledamöter närvarande, en från folkpartiet, en från kristdemokraterna samt en moderat, som talade till publiken om familjevården.

Allt utställningsmaterial finns digitalt hos Informationstjänsten för andra stavar, församlingar och grenar. ■

BIK

De proffsiga uppträdandena uppskattades av publiken.

Öppet Hus i templet i Köpenhamn

De stod på trottoaren längs Priorvej i långa köer. Det var vackert vårväder och träden på platsen framför templet i Köpenhamn hade just spruckit ut. Alla gästerna i den långa kön log förväntansfullt tills det blev deras grupps tur att besöka den vackra tempelbyggnaden. Innanför murarna och i den nya kyrkobyggnaden

på Nitivej arbetade mer än åttio syskon för högtryck – några närmast dygnet runt för att koordinera rundturer, finna guider och tempelvårdar, allt medan den ena bussen efter den andra körde upp framför kyrkobyggnaden på Nitivej med gäster från Sverige och Århus stav. Även från Tyskland, Ryssland och USA kom gäster strömmande.

Då den sista rundturen var avslutad sent på lördag kväll den 15 maj, sedan dörrarna faktiskt var stängda, kunde det totala antalet gäster under Öppet Hus beräknas till 25 512, ett storslaget resultat!

För alla syskon som deltog och hjälpte till på en rad områden var det en fantastisk upplevelse, för några kanske första gången i livet som de fick vara med om att skriva ett nytt kapitel i kyrkans historia i Skandinavien, men förhoppningsvis inte sista möjligheten för spännande historie-skrivning!

Gästerna rördes av Anden

Gästerna, varav integrationsminister Bertel Haarder var en, var eniga i sitt omdöme: "Vad det var vackert! Tack för att jag fick se ert tempel. Det var mycket annorlunda mot vad jag hade föreställt mig." Från dem som hade privilegiet att få vara tempelvårdar och guider hördes ofta: "Det var en ro och frid i templet som jag inte kan förklara."

Totalt 1084 gäster bad att få veta mer om Jesu Kristi Kyrka av Sista

Dagars Heliga, få en gratis Mormons bok eller besök av missionärerna. I Köpenhamns och Århus stavar historia har missionärerna aldrig haft så mycket att göra med att besöka så många på så kort tid.

Bakgrunden till att templet uppfördes

Hur började detta helt enastående kapitel i den danska historien? Det är i detta sammanhang ovanligt att ett tempeldistrikt med endast omkring 9000 medlemmar mot normalt mer än 70 000 får ett tempel i sitt område.

Såsom det framgick av talen under mötena vid tempelinvigningen samt flera andra tal av generalauktoriteter, ska förklaringen bland annat ses i förhållande till att omkring 10% av befolkningen i Utah är av direkt dansk härstamning. Mer än 20 000 av de danska syskon som utvandrat, var i sin barndom med om att säkra kyrkans tillväxt i de sista dagarna som började med Erastus Snø och Peter O Hansens mission i Danmark i juni 1850. Det offer som dessa syskon gjorde, och den betydelse de haft för Herrens verks utbredning på jorden, har varit en av orsakerna till att vi fått ett tempel i Danmark.

Sedan beslutet om ombyggnationen, att kapellet på Priorvej 12 skulle byggas om till ett tempel, togs av president Gordon B Hinckley och det första presidentskapet, stöttat av de tolv apolstarnas kvorum, tillsattes en tempelkommitte, ledd av områdespresidenten. Under det första

mötet i denna kommitte sade president D Lee Tobler: "Öppnandet av ett tempel i Köpenhamn kommer att betyda ett genombrott för missionärsarbetet i Danmark." I dag kan vi se början av denna vision bli uppfylld. När nu templet har blivit invigt, känns allt förarbete fjärran, och den skepticism som några kände för ett år sedan till att vi överhuvudtaget skulle få ett tempel, är borta.

Information och mission

Men vad mer, utöver den fantastiska välsignelsen att ha ett tempel bland oss, har det betytt för medlemmarna i Danmark?

För att få så många gäster som möjligt till det öppna huset, beslöt det tidigt att varje enhet skulle tillsätta sin egen tempelkommitte med biskopen eller grenspresidenten i spetsen för att organisera det lokala arbetet med att finna gäster och opinionsbildare, som hade en önskan att besöka templet och positivt berätta om sin upplevelse för andra. Totalt mer än 3000 sådana människor blev funna, och under öppet hus den 27-28 april kom nästan 600 av dessa inviterade gäster. Detta följdes sedan av flera grupper av skolklasser, konstföreningar, arbetskolleger, Rotary och en rad andra, som alla uttryckte ett stort tack för att ha fått besöka det vackra templet.

Under detta stora arbete där så många syskon deltog aktivt, är det generella intrycket att vi alla har

flyttat, kanske utvidgat, våra egna gränser för vad vi vågat göra, då vi har inbjudit familj, vänner, grannar och gäster till öppet hus.

Trycksaker om templet

Som förberedelse till öppet hus deltog flera familjer i USA och Danmark i ett speciellt insamlingsprojekt vars syfte var att skaffa medel för att göra en tempeltrycksak och få den utdelat i Köpenhamnsområdet samt i flera enheter i Århus stav. Mer än 340 000 trycksaker delades ut veckan före och första veckan under öppet hus. Även detta skrev historia i Danmark, då det var första gången som kyrkan så klart har uttryckt vad vi står för och tror på, och så många danskar i läskunnig ålder har haft möjlighet att läsa om evangeliet. Många har säkert skrivit ett avsnitt i sin minnesbok eller sina familjeuppteckningar om att de var med om den gången då templet i Köpenhamn hade öppet hus och senare blev invigt.

Jag tror att det för alla som varit med om denna storslagna uppgift utgör en positiv skillnad som vi kommer att märka av och som kommer att betyda en ny utveckling för kyrkan i Köpenhamn. Vi är alla skyldiga vår himmelske Fader ett tack för den välsignelse som vi har mottagit och det under som vi fick vara en del av. ■

*Lars Frigast Larsen,
Informationschef, Köpenhamns stav,
Översättning BIK*

President Hinckley och "En bro av tro" i Forum

Ett sus gick genom åhörarna då biskopen läste upp tillkännagivandena. Han hade fått allas fulla uppmärksamhet. Till och med de små barnen som kanske inte riktigt förstod vad som hände, kunde märka den speciella stämningen som plötsligt uppstått i kapellet denna vårmorgon. Biskopen läste ett tillkännagivande från första presidentskapet där det stod att ett Herrens tempel skulle byggas i Köpenhamn.

Det hade nu gått omkring fem år sedan denna söndag våren 1999. Templet stod färdigt och öppet hus med över 25 000 besökare var över. Nu var templet klart för invigning till Herren.

Mötet med president Gordon

B Hinckley

Första presidentskapet hade bett att en brasafest med efterföljande kulturfestival med sång, musik och dans från de tre länderna i tempeldistriktet skulle arrangeras. Arrangemanget som fått namnet "En bro av tro" hölls i Forum i Köpenhamn dagen före invigningen, lördagen den 22 maj.

Först talade alla från områdespresidentskapet inklusive äldste Marlin K Jensens hustru, syster Jensen. Russell M Nelson, som har danska släktingar, talade om våra släktingar som inte haft möjligheten att ingå förbund med Herren och vilken välsig-

FOTO: JÖRGEN O. NIELSEN

Svenska ungdomar underhåller i "En bro av tro" i Forum lördagen den 22 maj.

FOTO: JÖRGEN O NIELSEN

President Hinckley och områdespresident Marlin K Jensen i Forum. I bakgrunden äldste Russell M Nelson.

nelse templet kan bli för dem, med vår hjälp. "Nu har vi ett tempel där vi kan göra sådant för våra släktingar som de inte kan göra för sig själva", sade han.

Sista talare var som alltid vår älskade profet, president Gordon B Hinckley. Han började med att berätta lite om hur det varit sedan syster Hinckley gått över till andra sidan, att det givit honom en ännu djupare förståelse för evigheten. Om evangeliet sade han: "Jag tror på det av hela mitt hjärta, och det är det jag lever för." Han uppmanade oss att om det är några principer som vi saknar vittnesbörd om, så bör vi pröva dem. Han lovade att vi därigenom skulle märka sanningen i dessa principer.

President Hinckley är känd för att tala mycket direkt om hur vi ska efterleva evangeliet. Han gör det med kärlek och en glimt i ögat. Mot slutet av sitt tal uttryckte han den omsorg han känner för medlemmarna: "Det går inte en dag utan att jag knäfaller och ber för er."

"En bro av tro"

Programmet under kulturkvällen var sammansatt av medlemmar från

både Danmark, Sverige och Island. Som ledare genom vackra nationalsånger, ballader och danser hade vi de första missionärerna som kom till Danmark och Sverige, Peter O Hansen och John Forsgren, spelade av Tomas Kofoed och Louis Herrey. Då nationalsångerna sjöngs, visades på storskärmar bilder från de respektive länderna. Då det till tonerna av "I Danmark är jag född" visades bilder av danska gula rapsfält, små fina timmerhus och den danska flaggan, Dannebrog, som vajade i vinden, var det nog ingen dansk som undgick att känna ett patriotiskt styng i hjärtat.

Showen började med presentationer av de olika länderna som inkluderade de två missionärernas oavbrutna diskussioner om ifall saftkräm med grädde eller knäckebröd var att föredra. Mot slutet uppträdde medlemmarna från varje land tillsammans i de flesta numren.

I stället för den patriotiska stämning som hade präglat den första delen av showen, spred sig under uppförandet av sånger om eviga familjer, sjungna av barnfamiljer från de olika länderna, och temasången "En bro av tro", en djupare känsla av att vi

alla tillhör en större familj, som sträcker sig ut över vår egen lilla familj och ut över det land vi bor i.

Profeten gick med sitt följe ut strax före slutet av kulturkvällen, och det var med ett "Vi ses i morgon" och hans kännetecknande klassiska hälsning med sin lyftade käpp. ■

*Anne C Larsen, Århus församling
Översättning BIK*

Tempelpresident Dee V Jacobs

Tempelpresidentskapet i Köpenhamns tempel utgörs av Dee V Jacobs och hans rådgivare Verner Olsen från Köpenhamns stav och Hans Ljungh från Göteborgs stav.

President Jacobs var som ung på mission i Sverige under åren 1950-1953. Han och hans hustru Kay bodde senare i Danmark i fem år, först 1965-1967, då han var konsul på USA:s ambassad i Köpenhamn och 1986-1989 som missionspresident i den danska missionen. 1989-1998 var president Jacobs och hans hustru i Frankfurt som ledare för kyrkans humanitära arbete i Östeuropa. De reste då runt i sexton olika östeuropeiska länder och utövade tillsyn över tjugosju olika projekt med hjälp av gifta missionärspär inom dessa områden.

1999-2000 var president Jacobs och hans hustru tempelmissionärer i templet i Stockholm, då president

Jacobs var rådgivare till tempelpresidenten. Paret Jacobs har sex barn och fick för några månader sedan sitt elfte barnbarn.

Förste rådgivaren i tempelpresi-

dentskapet, Verner Olsen, har bland annat tjänat som biskop och återvänt under 2003 med sin hustru Eika hem från sin mission i templet i Stockholm.

Kalender för templet i Köpenhamn

Begåvningsessioner*

Tisdag	17.30, 19.30
Onsdag	17.30, 19.30
Torsdag	15.30, 17.30, 19.30
Fredag	08.00, 10.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.30, 19.30
Lördag	08.00, 10.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.30, 19.30

	Dop*	Förberedande arbete*	Besegling*
Tisdag	18.30	17.45	19.45
Onsdag	18.30	17.45	19.45
Torsdag	Enligt avtal	17.45	19.45
Fredag	10.00 + 14.00	10.15 + 14.45	12.15 + 16.15
Lördag	10.00 + 14.00	10.15 + 14.45	12.15 + 16.15

I övrigt enligt avtal!

*Med förbehåll för ändring av tiderna.

Obs! Anmälan nödvändig till alla sessioner!

TLF.: 38 18 18 18

FAX: 38 18 18 19

E-POST: copen-prs@ldschurch.org

Tempelkläder

Kom ihåg att det inte går att hyra tempelkläder i templet!

Tempelgrupper

Församlingar, grenar och stavar kan planera och avtala tempelsessioner utöver de schemalagda. Det krävs då att gruppen har med sig nödvändigt antal tempelarbetare.

Med vänlig hälsning

Tempelpresidentskapet, Köpenhamn, Dee V Jacobs, Verner Olsen, Hans Ljung.

FOTO: JÖRGEN O NIELSEN

Tempelpresidentparret Kay och Dee V Jacobs framför templet i Köpenhamn.

Andre rådgivaren, Hans Ljungh, har likaledes tjänat som biskop och tillsammans med sin hustru Elvy varit på mission i templet i Stockholm. ■

*Red. i Danmark,
Översättning BIK*

Redaktör för de lokala sidorna är Birgitta Karlfeldt (BIK). Förslag till nyhetsartiklar kan sändas via e-post **birgitta.karlfeldt@telia.com**. Bilder ska vara papperskopior i original, försedda med bildtext samt namn på fotograf. Bilder returneras inte. Digitala eller scannade bilder måste ha en hög upplösning (300 dpi!). Obs! Artiklar med innehåll äldre än tre veckor tas inte emot. Dikter publiceras inte. Artiklarna ska spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas aktuella lärodomar, bland annat tjänandeprojekt, tempelresor, historiska händelser, tillväxt, medlemsmissionsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet. ■

24789 180 EUROPE CENTRAL AREA (SWEDISH)

